

komme med et Ændringsforslag, hvori begge de to Momenter ere tagne med, saaledes, at det lyder: „saavel som paa den eller dem, som forestaa Virksomheder, i hvilke Øltapping og Salg af Øl finder Sted“. Det er blot en Konsekvens af Nr. 5 og af det Forslag, vi vedtog ved 2den Behandling. — Til § 11 er stillet et Ændringsforslag under Nr. 7, som blot er en Redaktionsændring. — Endelig er der til §§ 24 og 25 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at berigtige det, som der fra et æret Medlem forrige Gang blev gjort opmærksom paa, nemlig den Forskel, der er i Tiden mellem Skattens Indtrædelse og Toldforhøjelsen i den nuværende § 24; noget lignende maatte man have indført i § 25 for at naa det Maal, man tilsigter. Smidlertid viser det sig, at Udtrykket i § 24 er mindre heldigt. Det er ikke urigtigt, men det ser ikke godt ud, at der i § 24 staar: „Dagen efter denne Lovs Kundgørelse i Lovtidenden forhøjes Tolden“ og i § 25, som en samtidig Bestemmelse, at den ikke forhøjes før om fire Aar. Derfor har man forsøgt at ændre disse Ord saaledes, at man sætter Forhøjelsen af Øltolden i Forhold til Staten paa Ølet paa den Maade, at man foreslaar Begyndelsen af § 24 forandret til „6 Maanedet før den i § 2 fastsatte Stat optræves“, og at man dernæst i § 25 forandrer Ordene „indtil denne Tid“ til „fra Dagen efter denne Lovs Kundgørelse i Lovtidenden og indtil den 1ste April 1895“. Saa faar man det rette Forhold frem, og saa antager jeg ogsaa, at Udtrykkene ville være mindre støvende end de ere i Øjeblikket. — Endelig er der et lille Ændringsforslag under Nr. 9, som gaar ud paa at tilføje til Tittlen et „m. m.“, idet man jo med den Toldforhøjelse, der er søjet til i § 24, er gaaet ud over den egentlige Ølstat. Det er blot det, man har villet tilfigte her.

Det. Hansen: Naagtet jeg som sagt ikke har haft Tid til at overveje de Ændringer, der ere stillede, deres Forhold indbyrdes og deres Forhold til Loven saaledes, som den er vedtagen ved 2den Behandling, tillader jeg mig dog at gøre nogle Bemærkninger for muligen at foranledige det ærede Udvalgs Ordfører og den ærede Finansminister til at udtale, hvad Meningen er med forskellige dunkle Punkter. — Medens det ærede Udvalg har været meget omhyggeligt med at bestemme, hvorledes Straffeparagrafferne forholde sig til Ændringsforslaget under Nr. 5, nemlig til Forbudet for Ølhandlere, Øltappere o. s. v. mod at blande forskellige Øl — ni have jo en hel Del

Ændringsforslag og Underændringsforslag, som vise, hvorledes de forskellige Straffeparagraffer forholde sig dertil — synes det ganske at være undgaaet det ærede Udvalgs Opmærksomhed, at med Hensyn til det meget vigtige Ændringsforslag, der findes under Nr. 2, og med Hensyn til det sidste Underændringsforslag maatte man ogsaa klare Forholdet til Straffeparagrafferne. Jeg skal tillade mig at sige den ærede Ordfører, hvorledes Loven i saa Henseende kommer til at staa, hvis man da ikke i det andet Ting atter retter, hvad fejlt der synes at være begaaet her. § 13, som den lyder i Loven, saaledes som denne er bleven vedtagen ved 2den Behandling, er Hovedstraffeparagraffen, den Paragraf, der taler om de forsættelige, svigagtige Overtrædelser. Den begynder med at sige: „den, som for at besvige Statskassen overtræder det i § 2 indeholdte Forbud“. Det var meget rigtigt den Gang, Loven blev affattet. Den Gang var der nemlig kun et Forbud i § 2; det var Forbudet mod at brygge Øl med over 6 pCt. Alkohol. Det var det Forbud, der refereredes til. Nu komme vi ved 2den Behandling til en hel Række andre Forbud. Det Forslag, der blev vedtaget paa Forslag af det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) indeholder ogsaa en Del Forbud. Nu staar der i § 13: „den, der for at besvige Statskassen overtræder det i § 2 indeholdte Forbud“, og saa er der 3—4 Forbud. Men til hvilket sigter man nu? Rimeligvis til dem allesammen, saaledes vil det vistnok blive opfattet af Domstolene. Nu er der dette meget vigtige Forbud, der nu er formuleret igen, og som gaar ud paa et Forbud imod at føre Øl fra Bryggerierne, forinden det er kommet i en vis Tilstand. Naar det altsaa kan siges at være slet forsætteligt eller ellers, anvendes den større Straf efter § 13. Men hvad der forekommer mig endnu vigtigere — det er maaste kun formelle Fejl, der kunne rettes i det andet Ting — at lægge Mærke til, det er, at de Herrer i Udvalget ikke synes at have gjort sig klart, hvorledes overhovedet Domstolene ere stillede med Hensyn til disse nye Forbrydelser, der her staves. Det forbydes at frasøge Bryggerierne Øl, forinden det er bragt i den efter dets almindelige Bestaaenhed og regelmæssige Bryggemaade til Nydelse fuldsærdige Tilstand. Naar en Brygger overstrider dette Forbud, er han ifalden Straf for Besvigelse af Statskassen, oven i Købet Straf efter § 13 eller i Følge en af de andre Straffeparagraffer; men hvorledes skal det afgøres, hvornaar skal det afgøres, og hvem skal afgøre det? Saa, man ledes jo nærmest til at